

CHÙM THƠ “CHỮA LÀNH THẾ GIỚI”

(Cảm niệm bài viết “Thơ sẽ chữa lành thế giới” của cư sỹ Nguyên Giác, nên xin hoan hỷ chia sẻ dăm ý tưởng thường nhật, bằng những lời thơ chất phác)

TN Huệ Trân

CÁT TIẾNG HÁT THƠ

Thơ sẽ chữa lành thế giới
 Mỗi lời xin nụ nở hoa
 Mỗi âm điệu là sông suối
 Hòa giòng hợp tấu hoan ca

Cát tiếng hát thơ, ca ngợi
 Từ Bi Hỷ Xả bao la
 Tình thương không còn ranh giới
 Khi thương người như thương ta

Cát tiếng hát thơ, chia sẻ
 Muôn loài, vạn hữu, nào xa
 Luân hồi từ vô lượng kiếp
 Thân sơ, ai biết chằng là!

Cát tiếng hát thơ, cùng bước
 Nương Bát Chánh Đạo, cùng đi
 Bỏ bờ mê, qua bến giác
 Chân-như bất khả tư nghì

Cùng nhau thả thơ trong gió
 Gió vờn tà áo ai bay
 Thả thơ, trong chiều mưa xuống
 Nón ai, nghiêng nhẹ vai gầy

CHỈ LÀ NGÔI YÊN

Chiều xuống, rồi ánh dương lên
 Vạn hữu tuần hoàn tự nhiên
 Tịnh thất, bóng ai thâm lặng
 Thân tâm an lạc tọa thiền

Chiều xuống, thở vào thở ra
 Năng lên, hơi thở điều hòa
 Tâm bình an trong chánh định
 Thân vững chãi, thể kiết già

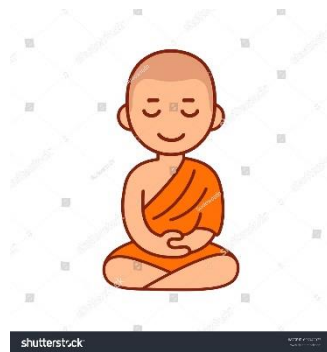
Ngôi yên, chỉ là ngôi yên
 Nhìn sâu, thấu rõ tự thân
 Đến, đi, vô thường muôn sự
 Còn đây, chỉ lúc hiện tiền

Nhận thức phút giây hiện tại
 Để sống từng phút, từng giây
 Hiến tặng niềm vui, bớt khổ
 Quá khứ, tương lai, nơi này!

NHỎ CỎ DẠI

Người làm vườn,
 Phải siêng năng
 Nhỏ cỏ dại.
 Hoa lá mới reo vui
 Mà xanh tươi mãi mãi

Vườn-tâm cũng cỏ dại
 Tham, sân, si, mạn, nghi
 Người không siêng nhổ cỏ

Vườn-tâm người còn chi!?

TRỜI MƯA, NHẮN BẠN

Trời mưa, làm việc trong nhà
 Kẻo mưa ướt áo, đường xa khó về
 Chợt nhớ lời dạy xưa kia
 Có ai tránh ướt vì che dù người!
 Phải tự tìm dù che thôi
 Mới mong đi hết đường đời trăm luân
 Chúng sanh thừa tự nghiệp thân
 Lành dữ, thiện ác, tỏ phân rõ ràng
 Không gieo Nhân,
 Quả nào mang?!

QUỲNH NỞ ĐÊM RẼM

Công phu khuya vừa dứt
 Bước ra thăm tiểu viên
 Một đóa quỳnh vừa nở
 Chắp tay đón Chư Thiên

Bên hiên, trăng rằm tỏ
 Lòng bóng suối Tào-Khê
 Quỳnh hoa và bóng nguyệt
 Tương giao một lối về

Về đây, nghe chuông điểm
 Ngân nga Chứng Đạo Ca
 Về đây, nghe nhịp mõ
 Nam Mô A Di Đà

Thân Tâm đồng thanh tịnh
 Bát Nhã nào đâu xa!

VỀ CÔI TỊNH

Về Côi Tịnh bằng Tâm
 Không bằng Thân tứ đại
 Tâm chưa tịnh, chưa thanh
 Sẽ là bao chướng ngại
 Niệm niệm đâu không rời
 Vẫn còn muôn cửa ải!

NÀO GẦN, NÀO XA

Đã lâu Sư không lên chùa
 Tịnh tu nhập thất bao mùa Đông Xuân
 Thoắt đây, nắng Hạ vàng sân
 Sư về thăm lại bạn gần, bạn xa
 Chắp tay chào “A Di Đà”
 Xôn xao vồn vã, níu tà áo nâu
 “Sư Cô ơi, quá là lâu,
 Chúng con nhớ lắm, biết đâu mà tìm!”
 Nhẹ nhàng đáp lời tình thân
 “Cùng quy một hướng, nào gần nào xa
 Gặp nhau, một niệm Di Đà
 Tâm tâm giao cảm là ta đang gần”

NGƯỜI VỀ XỨ PHẬT

Chân người “Theo dấu Như Lai” (*)
 Tâm người, tâm Phật bản hoài dung thông
 Người về xứ Phật thong dong
 Nắng mưa nào quản, trải lòng vị tha
 Mặc danh, mặc lợi gần xa
 Tâm-sen chỉ nở đóa hoa Đại Từ.

(*) (Tỳ-Kheo Thích Tánh Tuệ,

miệt mài làm từ thiện nơi Xứ Phật)

CHO VÀ NHẬN

Của Cho không bằng Cách Cho
 Ngã chấp, ngã sở đấn đo làm gì!
 Vô thường, đến đó rồi đi
 Còn đó rồi mất, có chi vững vàng!
 Vui, buồn, hợp đó rồi tan
 Xuôi tay nhắm mắt, ai mang được gì!
 Sống tử tế với nhau đi
 Trục tâm thị đạo, ngay khi hiện tiền.

QUÁN KHÔNG

Thân nhẹ lâng lâng, tâm đối vách
 Khẩu tịnh vô ngôn,
 Làn sương rơi
 KHÔNG chỉ là KHÔNG, không gì khác
 Trong, ngoài, trên, dưới,
 Chẳng đầy vơi

Gạn sạch tư duy, dừng hý luận
 Thanh thoi dứt nghiệp, buông duyên thôi
 Thì TÂM thanh tịnh, cùng KHÔNG ấy
 Hợp nhất chung giòng Diệu Pháp xuôi

Lẽ đạo là đâu? Gần hay xa?
 Phút giây KHÔNG quỵện chặt TÂM ta
 Muôn sự oan, ưng, sang, hèn, phải, trái
 Tự tan, tự biến,
 Tựa như-thị-là.

TN Huệ Trân

(Tào-Khê tịnh thất – Những ngày tịnh tu)

